

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 16. februarja.

V prejšnji seji obravnaval se je, kakor sem že poročal 11. § znane postavbe. Govorili so o njem poslanec dr. Kronawetter in dr. Steinbach, šef sekcijski.

§ 11. glasi se:

§ 11. Presod.

Če se hote stranke ukloniti presodu, označenemu v pravilniku, razsoja on prepis, ki vznikne iz opravi skladiških.

Prizivi se proti tem razpoznavam ne dovolé.

Tožba o ničevosti razpoznave uложи se pismeno v obroku osmih dnij, kar se ne more podaljšati, pri navadnem sodniku prve inštanice, kateri bi bil razsojal sicer glavno stvar. Podpisati jo mora odvetnik. S tem, da se uложи tožba ničevosti razpoznavanja, ne ovira se eksekucija.

Posl. dr. Kronawetter predlaga, da naj se o besedah paragrafa: „Podpisati jo mora odvetnik“, posebe glasuje, kar se zgodi.

11. § vsprejme se nespremenjen.

Na vrsti je § 12. z nadpisom: Omejenje pravic skladišča.

§ 12. Započetju skladišč se ne dovoli, da trguje na svoj ali tuj račun z blagom, ki se more po vrsti svoji ahranjevati v skladišči, inče zgubi koncesijo.

Isto tako ne sme niti na svoj, niti na tuj račun oplačevati blaga, shranjenega v skladišči.

Ta paragraf je za skladišča posebno važen. Prepoveduje jim troje: trgovino z določenim blagom na svoj račun, trgovino na tuj račun, to je opravila komisijonska in oplačevanje blaga.

Prvi govori poslanec Popper, polemizirajoč v daljšem govoru proti paragrafu in prosi, da se o zadnjem odstavku paragrafa posebe glasuje.

Za njim govori poslanec Hevera in priporoča v krepkem govoru 12. paragraf. Obravnava se konča.

V današnji seji, katero prične dr. Smolka ob 11. uri 20 minut, govori o peticiji do prvomestnika odseka davčnega poslanec Zallinger in pravi: Pojasnila, ki jih je dobil subkomite onega odseka od

vlade, tikajoča se olajševanj hišnega davka, so taka, da se uvidi, da se ne more v tej zadevi ničesar pričakovati. Ljudstvu to ne more biti v tolažbo, temveč v nezadovoljnost. On prosi, da prvomestnik odseka davčnega, kakor hitro mogoče, določi seje, da predlaga odsek samostojno v zbornici o tej zadevi. To naj se zgodi, če le mogoče, pred debato budgetno, ker je potrebno, da se stvar uredi, predno se dovoli vladi budget. Potem prosi predsednika, da naj se podviza s sejami, sicer zaostano stvari važne.

Potem se nadaljuje § 12. skladiščne postavbe.

Najprvo govori poslanec baron Sochor in polemizuje proti poslancu Heveri. On opozarja na veliko trgovino Hamburško. Tam se tega ne zabranjuje, kakor v § 12. Celo Ogrje stavi v izgled, kateri, kakor trdi, niti ne mislijo o taki postavi. Angleži uredili so zadevo varantov stoperv leta 1887, akoprav se tam z varanti premnogo operuje. On je proti prepovedi § 12.

Poslanec vitez Stalitz priporoča § 12. nespremenjen.

V daljšem, dobrem, če tudi tu in tam pristranskem govoru brani potem trgovinski minister Bacquehem § 12. Dobro razlaga, da se opravništvo skladišča tako seznanj z vsemi okolišninami blaga shranjenega, da proizvaja potem lahko škodljivo konkurenco po svojem načinu. Zaradi tega se skladiščam prepoveduje, trgovati z označenim blagom, tako na svoj račun, kakor na tuj. Minister priporoča § 12. nespremenjen.

Poslanec dr. Herold je seveda proti zadnjemu odstavku § 12.

Predlaga se konec debate ter vsprejme.

Poslanec dr. Kronawetter predlaga premenitev § 12.: „Podvzetnikom skladišč se prepoveduje trgovati z blagom, ki se shranja v skladiščih in to na svoj račun ali na tuj, inče zgube koncesijo. Blago, ki je naloženo v skladišči smejo mej dotičnimi podvzetniki skladišč le javne družbe vplačevati (dežele, okraji, občine itd.).

Po nekaterih govorih za in proti § 12. vsprejme se ta nespremenjen.

§ 13. glaseč se:

§ 13. Določbe pogodeb, ki se ne strinjajo s postavnimi dolžnostmi, so neveljavne.

Ta paragraf sprejme se brez debate.

Prične se obravnava § 14., ki se pa v današnji seji ne konča. O tem prihodnjč.

Poslanci dr. Ebenhoch, Doblhamer i. dr. interpelirajo ministra justičnega zaradi prepogostega konfiskovanja časnikov, zlasti nekaterih navedenih in vprašajo:

1. Hoče li Nj. ekselenca zaukazati državnim pravdnistvom, da ne bodo konfiskovali tako samovoljno, in

2. s kakimi sredstvi misli Nj. eks. varovati cerkev katoliško, nje inštitucijo pred nesramnimi napadi časnikaštva, sovražnega tej religiji?

Potem se vsprejme še predlog poslanca Eichhorna, da naj se delavska enketa, ki se zbere 28. t. m. zaradi uredbe zbornic delavskih, razglasi kot javna in seja se konča.

Prihodnja seja v ponedeljek ob 11. uri popoldne.

Na Dunaji, 18. februarja.

Predsednik dr. Smolka prične sejo po 11¹/₄ uri.

Zbornica je slabo obiskana in to tako spodaj, kakor tudi v nadstropjih. Debata v nadaljevanji postavbe skladiščne se ni posebno oživela. To se pravi, gg. govorniki bili so jako pišli, a postava sama napredovala je prav veselo in končali smo jo.

Postava o skladiščih je torej urejena.

§ 14. se glasi:

§ 14. Odgovornost skladiščnega započetja.

Započetje skladiščno odgovorno je za vsako škodo, katera se zgodi vsled tega, ker se neso opravila skladiščna izvrševala tako, kakor se zahteva od skrbnega, poštenega trgovca. Započetje skladišča mora dokazati, da je ravno s skrbjo. Započetje skladišča odgovorno je za svoje ljudi in za vse osebe, katerim izroča opravke.

Za zgubo, zmanjšanje ali poškodovanje blaga shranjenega, če se to pri izročitvi ni moglo spoznati, odgovorno je skladišče le potem, če se zahteva potrdilo zgube, zmanjšanja ali poškodovanja v zmislu člena 348 trgovinskega zakonika takoj,

LISTEK

Ob orijentaliskih študijah.

(Prof. dr. Karl Glaser.)

(Dalje.)

Dasi sestavljena skoro pred 2000 leti nam lahko še dandanes služi v izgled; jeziko-filozofičnih podatkov nema, ker se naslanja samo na indijsko stališče.

Natančneje slovničnih in slovarnih del Indov ne moremo razpravljati, tudi dotična dela Grkov in Rimljanov pustimo na strani, ter se obrnemo koj k najodličnejšim zastopnikom semitskih narodov, k Arabom in Hebrejcem.

Arabi, jeden izmej najnadarnejših in plemenitejših semitskih narodov, naleteli so, razširjajoči prorokovo vero, na starodavne ohranjene kulture, osvojili si najdene zaklade z naučenjem, ki meji na verski fanatizem, ter razvili svojo bogato pesniško in znanstveno sposobnost; Hammer-Purgstall*) mogel je naštet do leta 1258. skoro 10.000 imen pesnikov, učiteljev in pisateljev. Prvi kalif, Ali, kot vojak, pesnik in modrijan znamenit mož, podučeval

*) Litteraturgeschichte der Araber 1850—56.

je Abulaswad-a, prvega arabskega slovničarja, znamenoval mu je tri govorne razpole, samostavnik, glagol členke, ter mu priporočal, naj se na tej poti dalje izobrazuje.

Potem sta se razvili dve šoli, v Basri in Kufi, ter ste privedli filologijske študije v mejsebojnem tekmovalni na visoko stopnjo. Knezi in odličnjaki štovali so slovničarje in jezikoslovce, ter jih bogato obdarovali.

Hebrejci so si posebno v Babilonu in Palestini prizadevali, da bi se sv. pismo ohranilo in razumelo. Prednašanje sv. pisma v sinagogah bilo je združeno s prevodom na tedanji deželni jezik, na kaldejsko; do leta 400 po našem letnem številstvu prevedli so se vsi odstavki sv. pisma na kaldejski jezik.

V semitskih jezikih se ni zaznamovalo v začetku samoglasnikov; tako lahko znači n. pr. k t b t: k a t a b e t, ona je pisala, in k a t a b t, jaz sem pisal. Še le v 10. stoletju so uvedli punktacijo, t. j. znamenje za samoglasnike.

Prve slovniške študije začeli so Hebrejci vsled vpliva Arabov, ter so jih bogato razvijali v najodličnejših krajih, v Bagdadu in Rimu, Fez-u in v Narbouni, v Jeruzalemu in Nürnbergu i. t. d. V 10. stoletju naletimo na prvega znamenitega slovni-

čarja Hebrejcev, kateri je pa arabski pisal in v ta jezik sv. pismo prevlel; ime mu je bilo Saadia ben Josip. Največji hebrejski jezikoslovec tedanjega časa bil je Jona iben Gunach v začetku 11. stoletja; vsi njegovi nasledniki se opirajo na-nj.

Tu zapustimo domače zastopnike jezikoslovnih študij najvažnejših orijentaliskih narodov, ter se obrnemo k kratkemu pregledu zgodovinskih razmer srednjega veka v Evropi.

Moč Islama, ki se je hitro razcvitala, in arabska kultura, ki se je z njim razširjala, bližala se je tudi razmiroma hitro razpadu. Ravno tako so dospela turška plemena hitro do veljave, katere je Osman vodil, a pomandrala so surovo vsako duševno delovanje, na katero so naletela; slednjič se jim je tudi Carigrad uklonil l. 1453.

Mej tem je pa obudila gojitev ved po samostanih, oživenje kupčije v raznih mestih, in tudi Grki, ki so bežali iz Carigrada, zanimanje do klasičnih jezikov; veliki pesniki v Italiji in druge ugodne razmere obudile so živahno duševno gibanje v Evropi, katero se je tudi z orijentaliskimi študijami ne malo pečalo; začelo se je iz raznih vzrokov zanimati za orijentaliske jezike; posebno teologi se posvetujejo študijam hebrejskega jezika: potem re-

ko se je to zapazilo in če se dokaže, da se je dogodila zguba, zmanjšanje ali poškodovanje v času, od sprejetja blaga v skladišče in zopetne oddaje.

Zastarelost tožb in ugovorov proti započetju skladišč zaradi zgube, zmanjševanja, poškodovanja ali prekasne izročitve blaga ravna se po določbah člena 386 trg. zakona, ki veljajo za špediterje. Započetje skladišča pak se more pogoditi po pravilniku ali posebnem sporazumenju, da premine vsako pravo do odškodnine zaradi zmanjšanja in poškodovanja blaga tudi potem, če se to pri izročitvi iz skladišča ni moglo poznati in se je stoperj kasneje odkrilo, če se ne oznani zahteva v določenem obroku po izročitvi pri započetju skladiščnem. Ta obrok ne sme biti krajši od 4 tednov.

Že v prejšnji seji stavil je dr. Kronawetter sledeti predlog: odstavek 3. paragrafa naj se glasi: „Započetje skladišča je odgovorno za vsako škodo, katero prouzroči njegovi ali od njega shraniteljem pridruženi služabniki na shranjenem blagu.

Dalje o postavi prihodnjih.

Drugi teden smo že v debati budgetni, katero so že nekateri poslanci pozdravljali z besedami: na svidenje v debati budgetni. Pričakujemo torej prav zanimivih dni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. februarja.

V nedeljo hoče opozicija **ogerska** prirediti v povincijalnih mestih več podobnih sprevedov, kakor je bil v Budimpešti. V več krajih so v nedeljo bili meetingi, na katerih se je govorilo proti vladi. Opozicija napenja vse sile, da bi spodrinila Tiszo in morda ne bode več dolgo, da bode moral odstopiti. Naslednik njegov pa ne bode imel prijetnega stališča, kajti sedanja opozicija je sestavljena iz preveč različnih elementov, da bi mogla biti dobra podpora kakej vladi. Za vlado je itak sposobna le zmerna opozicija, a tej bode nasprotovala sedanja vladna stranka in skrajna levica. Seveda Hrvati bodo dobra podpora vsakej vladi.

Vnanje države.

V nedeljo so bile dopolnilne volitve za **bolgarsko** sebranje. Izvoljenih je 7 vladnih pristašev in eden pristaš Radoslavova. Vladna stranka je torej dosegla nov uspeh. To je deloma pripisovati temu, da so vladni organi pritiskali, nekaj pa tudi temu, da je opozicija razcepljena v tri tabore in pri narodu ni posebno priljubljena. Narod dobro ve, da Radoslavov in Karavelov le zato nasprotujeta sedanji vladi, ker bi sama rada prišla na krmilo. Ko sta bila ministra, sta pa bila ravno tako nasprotna Rusiji, kakor je Stambulov. Pa tudi Cankov, ko je ministrom, se ni mogel sporazumeti z ruskimi generali. Narod si misli, saj so politični vodje jednaki, in se za volitve dosti ne briga.

Ne ve se še, kaka osoda bode zadela načrt **ruskega** ministra notranjih zadev grofa Tolstega o reorganizaciji uprave. Državni svet se je z veliko večino izrekel proti temu načrtu. Kmalu potem se je pa poročalo iz Peterburga, da je car vzlic temu vsprejel ta načrt. Novejša poročila pa zagotavljajo, da se car še ni odločil niti na jedno niti na drugo stran. Če bode načrt Tolstega car odklonil, bode minister najbrž odstopil. Grof Tolstoj hotel je svojim načrtom jako prikrajšati avtonomijo

dovni duhovniki, hočejo židovstvo spodbijati. Delovanje misijonarjev katoliške cerkve prouzročilo je študije arabskega jezika, da bise španjski Arabi h krščanstvu pripoznali. Papež Gregor XIII. (1573 do 1585.) ustanovil je v Rimu zavod za misijonarje se štirimi kolegi za orijentalne nrole; skoro dve sto let prej uravnal je Klement V. (1311—12.) ustanovo učiteljskih stolic za hebrejščino na vseučiliščih.

Za bistveno pospeševanje zahvaliti se ima hebrejščina znamenitemu Reuchlinu (1453—1523), koji se je priučil od učenega židovskega zdravnika Sfora v Bologni.

Na Španjskem izdal je prvo arabsko slovnico Peter Alkala l. 1505.

Mej vsemi učenjaki, ki so se v 17. in 18. stoletju s semitsko filologijo ukvarjali, omeniti je Iv. Jak. Beiske, (1716 v Zörbig-u na Saksonskem rojen, umrl je l. 1774. v Lipskem). Pisal je v velikej siromaščini knjige, ki spadajo k najizbornejšim na njih polji. O njegovi soprogi Ernesti Kristijani pravi Benfey,* da mu ni le zvesto pomagala v vseh potrebah, ter vse storila, da bi mu trudapolno življenje razvedrila, ampak spremljevala ga je tudi kot pomočnica znanstvenega delovanja in je po nje-

zemstev in pravice kmetov, hotel je dati plemstvu in veleposestnikom večje pravice. Vzlic temu se pa plemenitniki dosti ne zanimajo za predlog njegov.

Nemški kancelar se je v pruski gospodski zbornici dolgo razgovarjal z grofom Waldersee. Po časopisih se je nedavno zatrjevalo, da se ta dva moža prav dobro ne razumita, ker hoče grof Waldersee spodrinuti Bismarcka. Namen tega razgovora bil bi torej pokazati, da mej njimi ni nikacega nasprotja. Oficijozni listi pa sedaj pišejo, da je grof Waldersee preveč vojak, da bi želel se baviti s čisto političnimi vprašanji, da so torej vse vesti, da bode naslednik Bismarckov, izmišljene.

Parnellova pravda s „Times“ vleče se na dolgo. Večkrat je bila tako malo zanimiva, da ni bilo skoro nič poslušalstva. Nekaterikrat se je bila stvar za **angleški** list že tako neugodno obrnila, da ni nikdo dvomil, da bode konec pravde zanj neugoden. Poslednji čas so pa obravnave nekoliko zanimivejše, a se za Parnella neugodno razvijajo. Priče iz Amerike so zanj neugodno govorile. Sodišču se je pa tudi predložilo več pisem, katera je nekatera baje Parnell sam pisal, druga pa le podpisal. V teh pismih se odobravajo irska zločinstva. Parnell trdi, da so ta pisma ponarejena. Izvedenci so pa različnih mislij.

Po izveštjih iz **Srednje Azije** se trgovina mej Afganistanom in Rusijo vrši redno. Od nobene strani se ne delajo nikake ovire, če tudi je na obeh straneh precej vojakov ob meji. Afgani javno ne kažejo nobenega sovraštva do Rusije. To je čisto naravno, kajti emir dobro ve, da Rusiji ni kos in da mu Anglija dosti pomagati ne more. Vsaka vojna bi le njemu škodovala ali bi ga pa stala celo prestol. Rusija si pa tudi ne želi prisvojiti Afganistana, kajti poprej si morajo dobro urediti vse dosedaj pridobljene dežele. Da bodo jedenkrat si Rusi prisvojili večji del Afganistana je itak gotovo, a tega tako dolgo ne bodo storili, dokler vlada red v tej deželi.

Sedaj še ni določeno, kdaj se začne **samojska** konferenca v Berlinu. Najbrž sedanji predsednik ne bode več imenoval odposlancev zato konferenco temveč še le naslednik njegov, ki nastopi prvo sredo bodočega meseca. Kako se bode končala konferenca, se še sedaj ne da nič domnevati, ker ne vemo, če bode predsednik Harrison bolj prijenljiv nego je Cleveland ali pa morda še manj. Posebnih uspehov Nemčija nema pričakovati, ker Američani so jako odločni in bi se Nemčija jako bala začeti kako vojno v oddaljenih krajih.

Dopisi.

Od Drave 12. februarja. [Izviren dopis]. (Prezident Heinricher.) Poročali smo nedavno, kako ve dvorni svetovalec Heinricher ravnati s postavami in naredbami glede slovenskega uradovanja. Razglašla ukaze pravosodnega ministerstva, pa vsak v njegovem področju delujoč uradnik dobro ve, da se jih ne sme držati, ako hoče biti Heinricherju mil. Tako je zopet jedenkrat došel prezidijalen ukaz okrajnim sodiščem v Celjske m krogu, naj se tako in tako slovenski uraduje. Zopet so sodniki vedeli, kaj pomeni tak ukaz. Našli so se pa sodniki, ki so za vse slučaje hoteli v aktih imeti pravo Heinricherjevo voljo. Pisali so privatno preponižno svojemu predsedniku, ali je res treba slovenski uradovati itd., in dobili so privatne pisane odgovore od prezidenta rekoč, da on svari pred slovenskim uradovanjem. To privatno Heinricherjevo pismo priložili so mej normalijami Heinricherjevemu prezidijal-

govej smrti več njegovih začelih spisov na tak način dokončala, da bi zmožnemu in učenemu možu v čast bilo.

Beiske-ju sledi koj Francoz Silvestre de Sacy, kojemu je Dorembourg v Tehmerovej Internacionane Zeitschrift für allgemeine Sprachwissenschaft, III. B. Leipzig 1886 lep životopis spisal. Odpovedal se je službi predstojnika kovnice (Münzamt) v Parizu 1792, stopil je v privatno življenje in štiri leta pozneje zasel je novo ustanovljeno učiteljsko stolicu arabskega jezika v Parizu. S se svojo večkrat natisnjeno arabsko slovnico, z množico drugih važnih spisov in velikim številom svojih učencev*) pripomogel arabskim študijam do razvitka v Evropi. Zraven njega je omeniti posebno Gesenius-a (1786 do 1842.) pravega ustanovitelja semitske filologije, potem Ewald-a posebno radi njegove obširne „zgodovine izraelskega naroda“, in Fleischer-ja roj. leta 1801 letos umrlega, jako čislaneja Nestorja evropskih arabistov. Ž njim zgubilo je vseučilišče v Lipskem jedno svojih prvih dik.

Razvitka hebrejskega jezika do novega veka natančneje razpravljati ne moremo, ter le opomnimo, da imajo ti jeziki znamenite zastopnike na vseh filologijskih fakultetah in učiliščih.

*) K tem spadajo Fleischer Vullers, Rosegasten in drugi. (Dalje pril.)

nemu ukazu in tako kažejo registrature nekih spodnještajerskih okrajnih sodišč Heinricherja — v pravi postavi.

Iz Velikih Lašč 17. februarja. (Bralno društvo. Levstikova spominska plošča.) Jako redkokrat čujete, gospod urednik, kaj novega iz naše prijazne vasi in njene imenitne okolice. Ni čudo! V političnem oziru nemamo tu nobenih posebnih nasprotstev, ker v našem kraju bivajo — hvala Bogu sami Slovenci, pramda je v zadnjem ljudskem štetju zaznamovan 1 Nemec. No ta pa tudi ni bil Nemec in je že spoznal, da se je bil takrat nekoliko — zmotil.

Naše socijalne razmere so prav povoljne in ne-ozirajoč se na nekatere človeške slabosti je i družbeno življenje mej tukajšnjim razumništvom prav ugodno in složno.

Umevno je, da je tudi nas hudo zadela našega cesarjeviča smrt. Še vedno vihrajo črne zastave raz hiš v znak bolesti, da nam je vzela temna usoda bodočega nadobujnega vladarja.

Rekel sem, da je naše družbeno življenje prav ugodno in složno. Žal, da k temu ne pripomore čisto nič naše bralno društvo, ki obstoji že peto leto, ali v zadnjem času kukavno samotari. Skoro vse tukajšnje kapacitete izstopile so zaradi malenkostnih preprirov; kar je še udov — jedva da zadostujejo za odbor — pa niso zmožni in nemajo potrebnega upliva, da bi pripomogli društvu zopet na noge. Saj veste, kako je: Kjer je smola je mnogo zlobnih dovtipov. V vsakem oziru bi bila pa res velika škoda, ako bi društvo propalo. Zaradi tega pozivljam gospode, ki so toliko žrtvovali in pripomogli društvu, naj se ga poprimejo z novega in zopet bode okrevalo vsem na veselje.

„— Und neues Leben blüht aus den Ruinen.“

Oprostite, gospod urednik, da se poslužujem nemških citatov; saj je tega kriv „Slovenec“, ki jih spravil v modo, če prav moram pripoznati, da se nekateri ponesrečijo in so potem, kakor „die Faust aufs Aug.“ ...

Znano je, da se je v naši okolici porodilo več slavnih mož, ki so si stekli velikanske zasluge za slovenski narod. Naj omenim samo Trubarja, ki se je rodil v Rašici, Stritarja iz Podsmreke in Levstika iz Retij. Kako blizu je vsem trem tekla zibelj! Zato pravi i Stritar z opravičenim ponosom: „Levstik je bil Laščan kakor jaz“ — Moj namen ni danes, da bi slavil zasluge pokojnega Levstika. Moj namen je jedino, da opozarjam slovensko občinstvo na slovesnost, katera se bo vršila — ako Bog da — v poletju ali v jeseni na Levstikovem domu v Retji.

Na leseni koči, katero so obstajale rojenice ter usodile možu slavno ali mučeniško življenje, odkrila se bode spominska plošča, katero mu bo postavil hvaležni narod.

V tej zadevi se je tu že nekoliko storilo. Bralno društvo votovalo je v glavni seji dne 6. januarja t. l. 70 gld. — Nabralo se je pa razen tega že blizu 40 gld., in se imamo zahvaliti tukajšnjemu c. kr. notarju g. N. Lenčku, da je nabral in vzel v svoje varstvo ta izdatni donesek. Pri tej priliki ne smemo pozabiti i našega rojaka g. Fr. Grudna, ki je držeč se gasla: „Za narod in za domovino“ žrtvoval prav lepo svoto.*)

Želeti bi bilo, da bi se v Ljubljani ustanovil odbor v tej zadevi, s katerim bi mi Laščanje stopili v dotiko. Morebiti pripomorejo te vrstice, da poprime pisateljsko društvo v tej narodni stvari inicijativo. Na ta način se bode uresničila vseh rodoljubov želja.

In ko bode prišel čas, stali bomo resno okolu siromašne lesene koče, v kateri se je rodil velik genij. Bil je jeden tistih, katerih luč je razsvetlila narod. — Lampada tradunt! — r.

*) 20 gld.

Domače stvari.

— (Z Dunaja) se javlja, da bode sekcijski načelnik Herman, ki ima v naučnem ministerstvu referat o ljudskih šolah, umirovljen. Na njegovo mesto bi potem nekda prišel ministerski svetnik Rittner, nekdanji poljski poslanec.

— (Iz Belegagrada) brzobjavlja se „Tagespost“, da je srbskim honorarnim konzulom v Gradci imenovan J. Wilt.

— (Vitez Fränzl Vesteneck.) mož žalostnega spomina pri Slovencih, pobijal se je od one dobe, kar je zapustil našo deželo, po raznih

*) G schichte der Sprachwissenschaft, München 1869 p. 260.

strane širne Avstrije — vsaj vemo, kako je propal — in je konečno našel zavetišče, to je službico pri trgovski zbornici v Solnogradu. Kakor zvedamo, pulilo se je za isto službo 39 prosilcev! in najvrednejši te službe je bil Fränzl Vesteneck! Signatura temporis.

— (Izvanredni občni zbor) imenoval je gosp. Josipa Gorupa v 14. dan februarja jednoglasno častnim članom Metliške čitalnice.

— (Gosp. dr. Jurij Hrašovec,) odvetnik v Slovenjem Gradci, preseli se v treh mesecih v Celje. Tako javlja „Tagespost“.

— (Slovensko učiteljsko društvo) ima jutri dne 20. t. m. ob 8. uri v lastnih prostorih, sv. Jakoba trg št. 10, v II. nadstropji, navadni večer, h kateremu se p. n. člani uljudno vabijo.

— (Občni zbor Marijine bratovščine) vršil se je v nedeljo dopoldne v magistratni dvorani. Navzočnih je bilo do 200 udov. Zborovanje pričel je načelnik gosp. mestni uradnik Karol Lahajner, naglašajoč, da je bilo oskrbovanje društvenega premoženja pod prejšnjim predstojništvom jako slabo, kar kažejo najboljše računске glavne in pomočne knjige, katere so jako malomarno pisane. Društveno premoženje znašalo je koncem l. l. 22.968 gld. 68 kr. Povod temu je, da se je društveni inventar, ki se je prej vedno izkazoval s 1867 gld. 68 kr. sedaj po sodniškem cenilu skrčil na 793 gld. 60 kr. Pristopilo je v teku leta 71 novih udov, umrla 102 ude in 55 otrok, torej je koncem leta 2524 udov. G. Regali oglasi se za besedo in pravi, da sicer nove metle dobro pometajo, novi odbor da patega ljudskega pregovora ni izpolnil že prvo leto je premoženje manjše. A zdaj prične zbor glasno Regali-ju oporekati, slišijo se klici, katerih ne moremo in nečemo nava-jati. Akoravno predsednik zborovalce opominja, naj puste govornika mirno govoriti, vendar vse nič ne pomaga. Veden smeh in klici: „Saj ni treba več govoriti“ in jednake ne posebno prijazne opazke motijo govor g. Regalija, ki s svojo govorico ne doseže družega, kakor po vsakem stavku večji upor. Nič boljši se ne godi g. Šturmu. Slednjič se odobri računski sklep in se vrše volitve, pri katerih so bili izvoljeni v odbor g. Dimic, Drašler, Jelčnik in Dostal, najodločnejši nasprotniki Regalijevega oskrbovanja premoženja bratovščine. Gospod Kunc poroča o uspehu društvene loterije in račun društvene hiše „Marijin dom“: Ker bivši načelnik naše bratovščine, gosp. Jožef Regali, sedanjemu novo izvoljenemu odboru ni hotel izročiti računa o loteriji, katera se je vsled sklepa občnega zbora „Marijine bratovščine“ izvršila, in ker je našemu društvu odrekel vso pravico do dohodkov loterije, oziroma do hiše „Marijin dom“, pooblastil je sedajni odbor g. dr. Sajovica nastopiti pravno pot proti g. Regaliju, da pride „Marijina bratovščina“ do svoje pravice. Do tožbe pa ni prišlo. — Vsled poziva društvenega zastopnika g. dr. Sajovica je izročil g. Regali dne 14. maja m. l. sedanjemu načelniku g. Lahajner-ju znesek devet in osemdeset krajcarjev kot preostanek loterijskega računa. V utemeljenje navedenega prestanka izročil je g. Regali račun loterije o dohodkih in stroških brez slednjega dokaza o istinitosti navedenih vsot. Iz družega računa razvidi se sedanje stanje društvene hiše „Marijin dom“, kakor tudi to, da je bilo bratovščini poravnati še nekaj dolgovi, katere loterijski odbor ni poplačal za tiskovine, zidanje in za prepis v skupnem znesku 390 gld. 75 kr., kar je uzrok, da kaže račun hiše „Marijin dom“ navzlic donesku 200 gld. slavnega deželnega zbora še vedno 175 gld. 99 kr. primankljeja. G. Regali pravi, da je to poročilo „pamflet“. Zdaj pa je postalo razburjenje zborovalcev nepopisno in zdaj so leteli izreki in klici, katerih res ni ponavljati. Gosp. Regali trdi, da je društvu donesla loterija 17.000 gld., da pa knjig on ne bode izročil odboru, ker jih mora zase imeti. Gosp. Dostal pravi, da je bil on v odboru loterije in ko je dohajalo vsaki dan po 200 in več pisem, je zahteval, da bi jih ne odpiral samo gosp. Regali, nego da bi bila vsak dan po dva odbornika poleg, kar pa je g. Regali odločno zavrnil, češ, da ima on glavno pooblastilo za loterijo. Ko ga je vprašal, kje je to pooblastilo, odrezal se je g. Regali: „Pojdi gledat na gnoj!“ Tu nastane stršanska razburjenost, kliče se: Knjige mora dati! Kam je prišel denar? G. Šturm je skušal opravičevati loterijski odsek, a tudi njegov trd je bil zastoj. Gospod Kunc je mirno in stvarno po šte-

vilkah dokazal, kako malouspešni donesek je dal g. Regali iz loterije in konečno sklenilo se je na predlog g. Dimica, da ima društveni odbor zahtevati in izterjati od g. Regalija vse društveno premoženje, kolikor ga še ima in posebno dokaze za izdatke pri loteriji. G. Kunc je nasvetovano izključenje g. Regalija iz društva prepričal, češ, da ne gre ravnati po prejšnjega predstojnika načelu.

— (Mesto Karlovec) napeljal si bode telefonsko žico. V Ljubljani, v glavnem mestu, pa niti sluha še ni o taki napravi.

— (Železnična proga) mej Reko in postajama Kameral in Moravica, ki je bila nekoliko dnij zametena, je zopet odprta.

— (Plovba na Savi.) Mej Belimgradom in Siskom vozijo parobrodi počenši s 15. dnem t. m. vsak teden jedenkrat. Iz Zemuna naprej pa še ne morejo, ker je Dunav še zamrznjen.

— (Posojilnica v Mariboru) ima dne 24. t. m. svoj redni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Tem povodom izdala je računski sklep za upravno leto 1888, katero je bilo jako uspešno. Hranilne uloge pomnožile so se na 422.212 gold. 47 kr., posojila na 355.315 gld. 14 kr., vse upravno premoženje na 488.745 gld. 92 kr. Deleži iznašajo 36.520 gld., čisti dobiček za lansko leto 7022 gld. 80 kr., rezervni fond 15.816 gld. 81 kr. Te številke najboljše govore o stalnem napredku tega prevažnega denarnega zbora. Člani ravnateljstva so gospodje: dr. B. Glančnik, F. Bindlechner, J. Rapoc, M. Berdajs, J. Supan, dr. J. Križanič, P. Simon, v nadzorstvu pa gospodje: dr. J. Mlakar, dr. F. Terč, F. Pavlič, doktor F. Dominkuš, J. Majciger, F. Kočevar.

— (Bralno društvo in društvo prostovoljnih gasilcev v Žužemberku) opustili bode povodom smrti cesarjeviča Rudolfa vse letošnje predpustne veselice.

— (Iz Beljaka.) Dne 14. t. m. zjutraj ob treh je v Vogrnjem polji (Bogenfeld) pri Beljaku 43 let stari Jože Schwarz svojega 81 let starega očeta Jurija Schwarza ubil. Sin misli, da je božji sin, in pravi, da mu je Bog oče ukazal dva udarca očetu dati, tretjega bo pa on sam mu dal. Potem je sin zopet odšel na Tirolsko, kjer so ga v Brunecku ujeli.

— (Narodna čitalnica v Škofji Loki) priredi veselico v nedeljo dne 24. februarja 1889. Vspored: „Strah v kuhinji“. Šaloigra s petjem v 1 dejanji. Potem ples, pri katerem svira kvintet g. Fehula. Kasa se odpre ob 7. uri, začetek točno ob 8. uri. Ustopnina za ude 20 kr., z družino 50 kr.; za neude 40 kr., z družino 1 gld. K mnogobrojni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) priredi 24. t. m. v prostorih narodne čitalnice koncert in plesni venček. Vspored: 1. Verdi: Finale iz opere „Lucija di Lamermoor“, igra domač orkester. 2. H. Volarič: „Slovenski svet, Ti si krasan“, moški zbor. 3. J. C. Umlauf: „Mlada kri“, za 3 citre in 1 gosli. 4. H. Volarič: „Slovan na dan“, mešan zbor s sopran- in alt-samospevom. 5. J. C. Umlauf: „Serenada“, za 3 citre in 1 gosli. 6. F. Gerbič: „Pesem gondolerjeva“, ženski osmospev. 7. H. Sattner: „Na planine“, mešan zbor z bariton-samospevom. 8. A. Hajdrih: „Želje Slovana“, moški zbor. Ustopnina za ude 30 kr., za neude 60 kr. Začetek ob 7. uri. Ustop je dovoljen samo povabljenim.

— (Vabilo na veselico s plesom) katero priredi pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku v nedeljo dne 24. februarja 1889. v dvorani gostilne „Lukša“. Vspored: 1. Leban: „V veseli družbi“, moški zbor. 2. Witt: „Solza“, čveterospev. 8. Hajdrih: „Mornarjeva tožba“, moški zbor s samospevom baritona. 4. Stritar: „Medeja“, deklamuje gospica Gregorič. 5. Ivan pl. Zajc: „Zrinski-Frankopanka“, moški zbor. 6. „Dva gospoda pa jeden sluga“, burka s petjem v jednom dejanji. 7. Ples. Mej posameznimi točkami besede in pri plesu svira oddelek orkestra Giorgijo Piccoli. Začetek ob 6. uri zvečer. Ustopnina k veselici 20 kr. za osebo. Sedež 10 kr., k plesu 1 gold. za gospode.

— (Razpisano) je mesto pristava pri c. kr. okrajnem sodišči v Marnbregu. Prošnje do 6. marca. — Pri okrajnem sodišči v Ljubnem razpisano je mesto pristava. Prošnje do 5. marca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 18. februarja. Freycinet odklonil je ustop v novo ministerstvo. Portfelj vnanih

zadev ponudil se je Ribotu, ki pa še ni odgovoril. Trdi se, da Sarrien neče prevzeti finančnega ministerstva, general Billot pa bode prevzel vojno ministerstvo. Meline šel v Elysée posvetovat se s Carnotom.

Sofija 18. februarja. Pri včerajšnjih dopolnilnih volitvah v sebranje izvoljenih 7 vladnih pristašev in jeden Radoslavovec.

Rim 18. februarja. Delavsko gibanje narašča. Glavni vzrok je splošna trgovinska kriza in beda, osobito v Siciliji in Romagnu. V Caltagironu bila je mej 2000 delavci in vo-jaki prava bitka. Bilo je veliko mrtvih in ranjenih. V Begnocavalu morali so vojaki streljati na proletarce, ki so po prodajalnicah ropali. V Messini so zasledili zaroto, ki je imela namen, napasti denarne zavode. Demonstracije in izgredi bili so v mnogih mestih.

London 18. februarja. „Times“ javljajo iz Zanzibara: Ujeti misijonarji še neso osvobojeni. Arabci zahtevajo, da se vse robske ladije dajo nazaj, katere so Nemci polovili.

Razne vesti.

* (Piruhi — pred najvišjim zdravniškim svetom.) Najvišji zdravniški svet bavi se je v svoji zadnji seji s piruhi. Prof. Ludvig je namreč kemično preiskoval več pruhov in natančno dognal, da so nekateri z anilinom pobarvani. Najvišji zdravniški svet je potem vsled te preiskave izjavil, da so piruhi z anilinom pobarvani zdravju škodljivi, ter ukrenil, da se v bodoče ne smejo več prodajati.

* (Samoumor.) Iz Prage se 16. t. m. brzojavlja: Sedemdesetletni župnik Matavšek v Trnovi pri Pragi ustrelil se je s samokresom na župnijskem hodniku. Nesrečni gospod bil je bolehen in skoro popolnem slep.

* (Rop.) Iz Olomuca se poroča 16. t. m. Blizu Przikaza napali so nepoznati lopovi kmeta, kateri je nesel domov iz posojilnice 2600 gld., mu obvezali glavo z robcem ter vzeli ves denar.

* (Potres.) V Radcliffu, Manchestru in Boltonu kakor tudi po okolici teh mest čutili so 11. t. m. ob polu dvanajstih zvečer potres. V Boltonu vzbudil je sunek meščane iz spanja in v Radcliffu bežalo je veliko prebivalcev iz strahu pred potresom na ulice. — Tudi v Šparti v Mali Aziji imeli so te dni močan potres, kateri je porušil 50 prodajalnic. V Bordsrumskega okraja prouzročil je potres tolik strah, da je ljudstvo v velikem številu pobegnilo na gore.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko imela je, kakor smo že javili, dne 13. t. m. svojo redno sejo, kateri je predsedoval zbornični podpredsednik gosp. Miha Pakič, in katere so se udeležili naslednji gospodje zbornični člani: Ivan Baumgartner, Oroslov Dolenc, Iv. Nep. Horak, Fran Hren, Alojzij Jenko, Janko Kersnik, Ant. Klein, Fran Kollman, Maks Krenner, Karl Luckmann, Fran Omersa, Toma Pavšler, Ivan Perdan, Vaso Petričič, dr. Josip Poklukar, Jos. Ribič, Fran Ks. Souvan, Filip Zupančič, Ljudevit Wriessnig in Jernej Žitnik.

Gospod zbornični podpredsednik izjavi, da je za sklepčnost potrebno število zborničnih članov navzočnih, otvori sejo ob polutreh popoldne in imenuje overovateljema zapisnika današnje seje gospoda zbornična svetnika Ivana Baumgartnerja in Frana Ks. Souvana. Na to prebere § 13. zborničnega zakona z dne 29. junija 1868, drž. zakona št. 85, kateri določuje, da vsaka zbornica v prvi seji vsakega leta voli iz svoje srede z nadpolovično večino glasov z listki na jedno leto predsednika in podpredsednika, in za oni čas, ako bi obadva ne mogla in ne utegnila poslovati, občasnega predsednika.

Na povabilo gospoda podpredsednika prevzame predsedništvo zborničnih članov starosta gosp. Ivan Nep. Horak. Ta pozdravi zbor in omeni, da se ima najprvo vršiti volitev predsednika, podpredsednika in občasnega predsednika, in sicer tako, da bi se vsaka volitev vršila posebe, ter prosi, da bi gospoda zbornična svetnika Ivan Baumgartnerja in Fran Kolmana prevzela skrutinji.

Štetje glasovnic je pokazalo, da se je pri volitvi predsednika oddalo 21 listov. Od teh se je glasilo 12 na ime zborničnega svetnika V. Petričiča 4 na ime zborničnega svetnika Frana Ks. Souvana in 1 na ime zborničnega svetnika Ivana Perdana; 4 glasovnice pa so bile prazne. Izvoljen je tedaj predsednikom gospod Vaso Petričič.

Na vprašanje predsednikovo, ali vsprejme volitev, izreče novoizvoljeni gospod predsednik, da se toplo zahvaljuje za čast, s katero ga je počastila slavna zbornica, sprejme volitev in zagotavlja, naj bodo gg. zbornični svetniki preverjeni, da bode, ako Nj. uzvišenost gospod trgovinski minister potrdi volitev, po svoji moči skušal delati na korist trgovskega in obrtniškega stanu.

Pri volitvi podpredsednika oddalo se je 21 glasovnic. Od teh dobil je dosednji podpredsednik Miha Pakič 16, 1 pa zbornični svetnik A. Klein. 3 glasovnice bile so prazne. Izbran je torej podpredsednikom gosp. Miha Pakič, kateri se na to zahvali za zaupanje, katero mu je slavna zbornica zavedočila z zopetno izvolitvijo, zatrjuje, da se bode s pomočjo častitih gospodov tovarišev potezal za koristi obrtniškega in trgovskega stanu, ako bode Njega uzvišenost gospod trgovinski minister potrdil volitev.

Volitve občasnega predsednika udeležili so se vsi navzočni in oddali 21 glasovnic, od katerih se je 15 glasilo na ime zborničnega svetnika gosp. A. Kleina, 1 na ime gosp. zborničnega svetnika Ivana Perdana in 1 na ime gosp. zborničnega svetnika Filipa Zupančiča, 4 glasovnice so bile prazne. Izvoljen je torej občasnim predsednikom gosp. Anton Klein, kateri so zahvali za izkazano zaupanje ter omeni, da je bode skušal upravičiti po vsej svoji moči, ako bode poklican namestovati gosp. predsednika in podpredsednika.

Po končanih volitvah prevzame predsedništvo go pod podpredsednik Miha Pakič ter zaključi sejo ob četrt na četiri popoldne.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-2)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Doneske so poslale podružnice:

Metliška	15 gld. — kr.
Vuhredska	37 „ — „
Tržaška ženska	92 „ 20 „
Begunjska	13 „ 50 „
Podgrajska	50 „ — „
St. Mihiška pri Pliberku	25 „ — „
Il. Bistriška ženska	61 „ — „
Izvanakademična Graška	12 „ — „
Blejska	12 „ 30 „
Bolška na Goriškem	46 „ — „
St. Jurska	4 „ — „
Novomeška	15 „ — „
Brdska	6 „ — „
Goriška	100 „ — „

Darovali so:

Gosp. dr. A. Primožič	10 „ — „
Vseslovanski komers v Gradci	26 „ 66 „
Slovenski duhovnik za izdavanje knjižnice	100 „ — „
Gosp. Fr. Kolman v Ljubljani	10 „ — „
Od sv. Cecilije na Bogolem	2 „ 60 „
Josip Košir iz Kranjske gore	54 „ 30 „

V Ljubljani, dne 17. februarja 1889.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

Loterijne srečke 16. februarja.

Na Dunaji: 24, 4, 35, 31, 26.
V Gradci: 16, 71, 86, 89, 39.

Tujci:

18. februarja.

Pri **Sionu**: Rothe iz Gracda. — Bruner iz Norinberka. — Salzman z Dunaja. — Martinek iz Trsta. — Lilles z Dunaja. — Spintre iz Kočevja. — Schuster, Weingrün z Dunaja.

Pri **Maliči**: Schwarz iz Siseka. — Serravalle iz Trsta. — Stepišnik iz Kranja. — Kauf, Jaklič iz Kočevja. — Sturle z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Breger iz Trsta. Fraess, z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

17. februarja: Ludovik Košenini, bukvovez, 52 let, Poljanski nasip št. 50, za plevritičnim eksudatom. — Marija Lenarčič, hišna posestnica, 55 let, Poljanska cesta št. 9, za spridenjem limfnih posodic. — Lucija Vidic, hišna posestnica, 83 let, Poljanska cesta št. 26, za oslabiljenjem. — Janez Bregar, uradni sluga, 38 let, Gospodske ulice št. 14, za jetiko.

18. februarja: Fran Mihelič, delavčev sin, 3 1/2 let, Hradskega vas št. 21, za plevritičnim eksudatom.

V deželni bolnici:

16. februarja: Reza Lehrman, babice hči, 5 let, za škrlatico.

17. februarja: Rozalija Glavič, dekla, 20 let, za sušico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. febr.	7. zjutraj	744.8 mm.	-11.8° C	brev.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	745.3 mm.	2.2° C	sl. jz.	sl. jas.	
	9. zvečer	745.8 mm.	-4.2° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura -6.1°, za 5.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.30	—	gld. 83.30
Srebrna renta	83.90	—	83.80
Zlata renta	111.35	—	111.30
5% marcna renta	98.80	—	98.75
Akcije narodne banke	884.—	—	885.—
Kreditne akcije	311.20	—	310.80
London	121.25	—	121.35
Srebro	—	—	—
Napol.	9.58 1/2	—	9.58 1/2
C. kr. cekini	5.68	—	5.68
Nemške marke	59.25	—	59.26 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 136	gld. 25	kr. 50
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 181	„ 50	„ 30
Ogerska zlata renta 4%	„ 101	„ 30	„ 95
Ogerska papirna renta 5%	„ 93	„ 75	„ 75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	„ 104	„ 75	„ 122
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 123	„ 75	„ 184
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld. 122	„ 184	„ 22
Kreditne srečke	100 gld. 184	„ 25	„ 40
Radolfove srečke	10 „ 22	„ 25	„ 128
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 128	„ 40	„ 235
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	170 „ 235	„ —	„ —

Zahvala.

Vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ob smrti našega presrečno ljubljene sina, oziroma brata in svaka, gospoda

FRANA POTISEK-A,

finančnega nadpaznika v Logatci,

skazali sočutje svoje na tako presrečno način, oddelkom finančne straže v Senožecah, Postojini, Logatci, na Vrhniki in v Ljubljani, ki so spremili dražega pokojnika k poslednjemu počitku, naposled dariteljem lepih vencev izrekajo najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo

(124) žalujoči ostali.

V Ljubljani, dne 17. februarja 1889.

Najnovejše leposlovno delo!

NARODNA KNJIŽNICA.

I. ZVEZEK.

POBRATIMI.

Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.

Elegantno vezan 1 gld. 20 kr.

Dobiva se v NARODNI TISKARNI v Ljubljani in v družih knjigarnah.

Št. 630.

Prošnja!

Od raznih strani naše domovine nam dohajajo prošnje za podaritev knjig — nabožnih, poučnih, zabavnih, šolskih — sploh primernih za našo šolsko mladino. Kakor je znano iz družbenih poročil, razdelila je družba že mnogo podobnih spisov in si prizadela s tem velikih stroškov. Nekaj rodoljubov je darovalo v ta namen že lepo število knjig. Ker pa mnogo prijateljem slovenske šolske mladeži dokaj spisov v njihovih knjižnicah leži nerabljenih, usoja si podpisano vodstvo vsled sklepa v svoji seji, zglašiti se pri p. n. častitemu občinstvu z uljudno prošnjo, da bi blagovolilo kaj slovenskih knjig darovati v naznačeni namen. Take knjižice bi utegnile veliko koristiti v rokah naše mladine.

Naj se torej knjige blagohotno pošiljajo podpisnemu vodstvu, ali pa naj se mu naznani, da samo pošlje ponje.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda,
v Ljubljani, dne 25. januarja 1889.

Opomba: Slavna uredništva slovenskih časnikov uljudno prosimo, da ponatisnejo ta poziv.

Št. 647.

Razpis učiteljskih služeb.

Na osnovni slovenski šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisuje

I. učiteljska služba

z nastopom o Veliki noči t. l. Priložé naj se sposobnostna spričevala za vodstvo večrazredne šole. Plača je 600 gld. z opravilno doklado.

Za šolsko leto 1889/90. pa je razpisana

II. učiteljska služba

z letno plačo 500 gld. Za to službo se smejo zglašiti učitelji in učiteljice.

Prošnje s potrebnimi dokumenti naj se pošiljajo podpisnemu vodstvu najzadnje do 10. marca t. l.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda,

v Ljubljani, dne 14. februarja 1889.

Opomba: Slavna uredništva slovenskih listov prosimo, da objavijo ta natečaj.

Iščem

koncipijenta

z legalno prakso.

Dr. Ivan Omulec,

(121-2)

odvetnik v Ormoži.

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le I. Bendiksa iz Št. Valentina

c. kr. privilegovana nepremočljiva

hranilna mast za usnje,

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gld., 1/4 škatlje 50 kr., 1/2 škatlje 25 kr., 3/4 škatlje 12 1/2 kr.); potem za likanje usnja ravnokar patentovana

hranilna tinktura za usnje,

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnato likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. — Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih monarhije; v Ljubljani pri gg. Schusnig & Weber-ju in A. Krisper-ju. — Svarimo pred ponarejanji! — Prosi se za ponudbe v razprodajanje, kjer še ni založb.

Lepo posestvo

blizu Ljubljane, ob velikej cesti, obsezaajoče:

okolo 48 oral njiv, travnikov in gozda;
6 trdnih z opeko kritih poslopij, z živino (12 glav), vozovi, sploh z vsem premakljivim blagom vred,

se pod ugodnimi pogoji prostovoljno proda.

Natančneje se poizve pri gospodu Jakobu Matijan-u, vulgo Zibert, v Zgornjej Šiški št. 17, pri Ljubljani.

(118-2)